

които сѣ паднаѣли на работѣ. Всякій день чюемъ, че ся измыслила по нѣкоя леснина за работеніе и за тръговіѣ. А ако тоя духъ за напрѣдваніе потрае, то за кѣсо врѣмя вси народи има да ся обратимять и свръжѣтъ по тръговіѣ-тъ и знанія-та.

Много вѣкове хора-та ся блѣскали и мыслили отъ какво ли нѣчто е сглобено злато-то, и какъ бы могло да ся начини и направи то съ нѣкоѣ майсторіѣ. По тѣѣ залуднѣ работѣ, по правеніе злато исхабило ся, потрошило ся чюдо трудъ и пары, и едноврѣмешны-ты учени все си мыслили и ся надѣяли, че какъ да е ще ся постигне да ся прави злато. Много смѣшно е кога четемъ какъ ся блѣскали едно врѣмя и всичко опытвали за да найдѣтъ философскій камыкъ, съ който ся правило злато, и какъ хытри лѣжци умѣли да ся блажять отъ тѣѣ общѣ глупость, та майсторескы обирали готово-то злато изъ пазухы-ты на локомы-ты. Нѣ залудо си били главѣ-тъ около тѣѣ пустѣ работѣ толкова си вѣкове; едва днешно-то столѣтіе налучи *расковниче-то*, съ което да *прави злато*, нѣ не съ слѣпешко мѣшяніе всякаквы нѣчта въ гърнета и стѣкленичета, както правили едно врѣмя съ надѣждѣ дано ся стопятъ тыя нѣчта и слѣжтъ на злато. Сега ся разбра, че злато-то е едно нѣчто самоставно или просто, несглобено отъ други нѣчта. Днесъ съ умъ и майсторіѣ прѣобрацѣтъ и прѣправятъ ничто и никаквы нѣчта на чюдны рѣждѣлія и на искусствны работы, та така правятъ злато. Така напр. желѣзо-то е станѣло изворъ на безброенъ имотъ, на непрѣсмѣтнѣто богатство. И кой бы изброилъ всичкы нѣчта, които на днешенъ день ся правятъ отъ желѣзо!

За чюдо е пакъ какъ расте цѣна-та на желѣзо-то